

KVINFO

KVINFO
KØN-VIDEN
INFORMATION
FORSKNING

KVINFO, nyhedsbrev 14. oktober 2020

Kære læser

Det seneste halve år har vi eksperimenteret med vores nyhedsbrev. Med temaer, længde og indhold.

Nu er vi kommet frem til det koncept, du fremover vil møde. Vi kalder det: "En lang og tre korte". Med andre ord betyder det, at nyhedsbrevet består af en længere analyse og tre korte indslag.

Dagens udgivelse er i #MeToo's tegn, for i morgen, torsdag den 15. oktober, fylder bevægelsen tre år.

Bevægelsen fik ikke tag i Danmark i første omgang, men siden har holdningen og forståelsen af seksuel chikane ændret sig markant i Danmark. Eller hvad? Lige nedenfor dykker vi ned i eksempler og analyserer, hvad der er sket – og ikke mindst, hvad der ikke er sket.

Men først lidt teaser for de tre korte indslag, du finder sidst i nyhedsbrevet. Her får du:

1. Adgang til en spritny undersøgelse af KVINFO, der viser, at praktikanter stadig udsættes for seksuel chikane i medie- og kommunikationsbranchen.
2. Eksklusiv mulighed for at købe bogen "Make Change: How to Fight Injustice, Dismantle Systemic Oppression, and Own Our Future" med 20 procents rabat. Vi synes, titlen taler for sig selv.

3. En anbefaling til en perspektiverende artikel om #MeToo-bevægelser i Mellemøsten og Nordafrika, hvor intet sker, hvis ingen tør stå frem. Det er der nogle kvinder, der gør nu.

God læselyst.

/KVINFO

Analyse: Har vi brug for flere vidnesbyrd?

Det er nok ikke gået nogens næse forbi, at nye #MeToo-historier næsten dagligt tager forsider i Danmark. Det ser vi nærmere på her, men vi begynder lige med et kort kig tilbage til 2017.

I morgen er det tre år siden, skuespilleren Alyssa Milano med et tweet satte fut i #MeToo-bevægelsen.

I USA bragte Milanos tweet tusinder af vidnesbyrd op til overfladen. De mange historier viste med al tydelighed, at #MeToo ikke blot var et spørgsmål om individuelle grænser, men om magt og en syg, sexistisk kultur i den amerikanske underholdningsindustri.

For eksempel blev det soleklart, at filmmogulen Harvey Weinstein i årevis systematisk brugte sin magtfulde position til at tvinge særligt unge skuespillere til at tilfredsstille sig seksuelt, mens han havde deres fremtidige karriere i sin hule hånd. Det samme gjorde manuskriptforfatteren James Toback.

Seksuelle overgreb og trusler fra sidstnævnte oplevede skuespilleren Selma Blair.

"Hvis jeg nogensinde sagde ham imod, ville han få mig kidnappet, få mine øjne prikket ud med en kuglepen og smide mig i Hudsonfloden," fortalte Blair til magasinet TIME i 2017.

Blair var en af de personer, som TIME samme år kårede til "årets person". En kåring, som magasinet laver hvert år og altså gik til flere personer: "The Silence Breakers". Dem, der brød stilheden og talte højt om seksuel chikane og seksuelle overgreb.

Stilhed før stormen

I Danmark var der i modsætning til USA larmende stilhed.

Her brugte vi tiden på at tale om, at #MeToo var gået for vidt, før det ret beset var gået nogen som helst steder hen. Fortællingerne var, at dating fremover var umuligt, mænd blev udsat for heksejagt, og flirt var nu et fortidslevn fra de gode gamle dage. Herre jemeni.

To år og 10,5 måned senere skete der dog noget. Pludselig hørte vi Blairs fortælling her i Danmark, da Sofie Linde fra scenen til Zulu Comedy Galla den 26. august fortalte om at blive truet til sex som 18-årig til en julefrokost hos DR, da en stor 'tv-kanon' sagde:

"Hvis du ikke går med ud og sutter min pik, så fucking ødelægger jeg din karriere. Så ødelægger jeg dig."

Det rimer lidt på at få prikket sine øjne ud med en kuglepen og blive smidt i Hudsonfloden, ikke?

Sofie Linde udviste et mod uden sammenligning, da hun sagde nej dengang, og da hun 12 år senere stillede sig op på Zulu Comedy Galla-scenen og vovede at ødelægge den gode stemning.

Siden da er der stort set ikke en branche i Danmark, der har kunnet sige sig fri for historier om sexisme, seksuel chikane og overgreb.

Ingen går fri

Hos KVINFO har vi lavet en hurtig uofficiel optælling, der viser at mindst 20 brancher har været i medierne med historier om sexisme. Foruden mediebranchen og Christiansborg, som særligt har været i vælten, pibler historier om sexisme også frem fra ungdomspolitik, lokalpolitik, universitetsstuderende, forskere, musikere, advokatbranchen, filmbranchen, læger, i omsorgssektoren, it-branchen, HK'ere, byggebranchen, skoler og gymnasier, hotel- og restaurationsbranchen, bogbranchen, fodbolddommere, reklamebranchen og fra 3F'ere.

Desuden har flere kendte personer, hovedsagligt kvinder, fulgt trop efter Linde og fortalt om overgreb, de har været udsat for.

Men der tegner sig også et billede af, at det ikke alene er overgrebene, som kvinderne har skullet rejse sig efter.

De få, der har haft modet til at gå til tillids- og arbejdsmiljørepræsentanter eller HR-medarbejdere, har oplevet at blive mødt af, hvad der mest af alt ligner

komplet inkompetence fra de, der skulle kunne gøre en forskel. Det viser eksempelvis fortællinger fra tidligere praktikanter hos DR, P3-radioværten Maria Fantino og KVINFOs spritnye studie om sexismen mod praktikanter i mediebranchen (som du kan læse om længere nede her i nyhedsbrevet).

Det virker til, at få har begreb om, at den sexistiske adfærd ikke bare er træls men også ulovlig ifølge den danske ligestillingslov. De virker heller ikke til at have noteret sig, at forskere påpeger, at sexismen forringer arbejdet og således også virksomhedens effektivitet.

Dermed ligger det lige for at tænke, at virksomheder vil gøre deres for at tage saken i den anden hånd og bekæmpe kulturel sexismen strukturelt.

En nærmest total mangel på forståelse for denne mulighed tjener DR igen som eksempel på.

Forståelsen halter

I søndags kom endnu en historie fra mediehuset op til overfladen, da Berlingske bragte en roman af en artikel om P1-værten Mads Aagaard Danielsen. Det viser sig, at han ifølge 12 kilder igennem mindst et år har opført sig seksuelt grænseoverskridende, truet med vold, sendt ekstremt hadefulde beskeder og truet med at lække nøgenbilleder.

Der er så helt utrolig meget slemt at sige om den sag.

Det er slemt, at han som vært for radioprogrammerne Shitstorm og DM i hadbeskeder har kunnet pege fingre ad andre internetkrigere, mens han selv var mesterudøver i samme disciplin.

Det er slemt, at det er gået under radaren hos DR, hvor de ikke har reageret kraftigt nok på henvendelser fra eksempelvis Radio24syvs forhenværende direktør Jørgen Ramskov.

Og det er slemt at se DR's håndtering, efter historien så dagens lys i søndags.

Signalværdier

Tirsdag den 13. oktober behandlede DR Mads Aagaard Danielsen-sagen i radioprogrammet P1 Debat. DR havde inviteret BT's politiske redaktør Henrik Qvortrup ind som vært, da de vurderede, at de resterende medarbejdere på P1 Debat-redaktionen var inhabile.

Qvortrup gik kritisk til stålet, men om hans indsats var god eller dårlig er sådan set underordnet.

Med valget af ham som vært missede DR en chance for at vise, at de forstår, at deres valg og handlinger afspejler institutionens kultur og et værdisæt. Det glippede for dem at slå fast, at de er med på, at de mange vidnesbyrd viser, at vi skal ændre strukturer og kulturer på arbejdspladser.

Sagen er, at Qvortrup er svoger til P1-redaktionschef Jakob Sloma Damsholt, og Qvortrup er tidligere straffet med et år og tre måneders fængsel i den såkaldte Se og Hør-sag for, kort sagt, at medvirke til at hacke sig til andres, særligt kendtes, private informationer for at spore, hvor de befinder sig. Med andre ord en sag om retten til privatliv. Det, kan man måske godt tillade sig at mene, er noget nærliggende til, hvad sager om sexismen drejer sig om: retten til egen krop, retten til at sige nej, retten til ikke at blive krænket af andre mennesker.

Bekæmp sexismen med ligestilling

Det er ikke per definition forkert, at Qvortrup får en tjans af en redaktionschef han er i familie med, og Qvortrup har aftjent sin straf. Så aben ligger ikke hos ham, men hos DR. Der findes så mange andre dygtige, kritiske journalister uden Qvortrups forhistorie og familietræ, som de kunne have valgt i stedet – både hos og uden for DR – der kunne have løftet opgaven. Derudover kunne det jo for eksempel have været en journalist med et andet køn. Et oplagt redskab til at bekæmpe sexistisk kultur er nemlig ligestilling.

Det betyder ikke, at valget af Qvortrup forringer ligestilling i DR. Men DR missede en formidabel mulighed for at fremstå fremadsynet og løsningsorienteret.

Al forskning viser nemlig, at der er større risiko for sexismen og sexchikaner på arbejdspladser, der er domineret af et køn, oftest mandefag. Det samme gælder, hvor et køn dominerer de ledende positioner, og i fag, hvor man tolererer en hård omgangstone.

Vi har hørt nok historier til at kunne handle

Spørgsmålet er, hvor mange vidnesbyrd om sexismen, der skal til, før vi lytter og tager alvoren til os.

Det kan næsten opleves som om, at de mange personlige fortællinger er blevet en form for let porno, der tænder en trang i os til mere og mere. En trang til at høre flere slibrige detaljer om nedværdigende, truende beskeder og ufrivillige blowjob på toiletter. Hvad mon den næste store historie er?

Spørgsmålet er, om der ikke er nok mennesker, der har været stærke, modige

og selvsikre nok til at turde dele deres historier nu? Er vi ikke efterhånden med på, at sexismen er opslidende for enkeltpersoner, at vi får det alle sammen dårligere af det, og at vi præsterer ringere på vores jobs.

Ligesom Harvey Weinstein sad med magten til at bestemme over de unge kvinder, så er det os på de danske arbejdspladser, der sidder i en magtpositionen nu og kan beslutte slagets gang. Skal vi lade det hele gå i tomgang og tvinge flere historier frem, fordi vi ikke kan få nok, eller skal vi lade dem, der allerede er bragt op tale for sig selv og alle de andre?

Vi mangler ingen viden for at kunne ændre vores arbejdspladser. Vi mangler kun øgede godtgørelser til folk udsat for sexismen, og at arbejdsgiverne tager større ansvar. Og så mangler vi at gå i gang.

/Emma Ellegaard, KVINFO

Praktikanter oplever stadig sexismen

Praktikanter i medie- og kommunikationsbranchen oplever stadig at blive udsat for sexismen. Det viser en spritny undersøgelse af KVINFO. Her har vi særligt spurgt ind til konkrete oplevelser, de studerende har haft. Det ser så ikke godt ud.

[Se analysen af sexismen mod praktikanter](#)

Proaktiv rabat

Alle kan altid gøre en forskel. Men hvis du alligevel er blevet ramt af en smule desillusion, så har vi et godt redskab: Shaun Kings bog: "Make Change: How to Fight Injustice, Dismantle Systemic Oppression, and Own Our Future".

Rabatkoden gælder til den 31. oktober 2020.

[Få 20 procent rabat med koden CHANGE20](#)

#MeToo i Mellemøsten

Ifølge FN er seksuelle overgreb mod kvinder udbredt i Mellemøsten og Nordafrika. Men der er også godt nyt, skriver Dansk-Arabisk Partnerskabsprogram. Tre år med #MeToo har fået mange kvinder til at stå frem i regionen. Deres historier baner vej for, at der nu ser ud til at kunne være forbedringer på vej.

Læs de arabiske kvinders historier her

Det var det for nu

Vi har været drønalvorlige og lidt sure i dag. Sådan må det nu engang være. Husk at være på den rigtige side af historiens gang.

Du modtager KVINFOs nyhedsbrev, fordi du tidligere har skrevet dig op til det.

Kontakt - kommunikation og presse:

+45 50 76 33 82

mai.rasmussen@kvinfo.dk

Andre forespørgsler:

kvinfo@kvinfo.dk

Du kan [tilmelde dig KVINFO's nyhedsbrev her](#) og [afmelde det her](#).

This email was sent to <<E-mail>>

[why did I get this?](#) [unsubscribe from this list](#) [update subscription preferences](#)

KVINFO · Christians Brygge 3 · København K 1219 · Denmark